

Ocupen pisos de protecció oficial buits

Edifici del carrer Tiana, on hi ha 6 famílies ocupant.

amb ulls propis

ESCLAVES DE LA SEVA LLIBERTAT D'EXPRESSIONIÓ

Divendres 23 d'octubre, desenes de persones van ocupar el vestíbul i l'espai exterior de la seu de Catalunya Ràdio per denunciar el silenci mediàtic de la lluita de l'Amadeu Casellas, pres anarquista que acumula ja 23 anys a la presó i que en aquells moments acabava d'abandonar una vaga de fam de 100 dies i 11 de set. La pressió policíaca va ser enorme, malgrat s'evitessin mals majors. Però el que no van poder aconseguir en aquell moment les persones concentrades va ser poder parlar pel micròfon per denunciar ambdues coses: la situació de l'Amadeu i el silenci que l'acompanya. Ni el propi fet de tenir el vestíbul ocupat per manifestants va portar el locutor del programa a fer ni una mínima referència al respecte. No interessava, no tocava. Hi ha coses, fets i situacions que no poden ser notícia, no poden passar en aquest Estat de dret i llibertat que vol ser l'Estat espanyol, i que a casa nostra pren la forma de Generalitat de Catalunya. No poden ser notícia perquè no poden passar, no es poden saber veritats que trastocarien l'imaginari col·lectiu d'una societat enganyada, estafada i manipulada fins a la sacietat, fins al punt de negar l'evidència. Els mateixos micròfons que no van voler sonar, ens recorden cada dia la sacrosanta llibertat d'expressió, però ens amaguen que ho hem fer sense alçar la veu, sense ser crítiques ni assenyalar els culpables de tanta misèria que ens envolta i ens ofega cada dia més. És a dir, sense assenyalar els seus amos.

redacció | Foto L'EIXIDA

Fa anys que es viu 'de patada' al Baró de Viver i al Bon Pastor. Fa temps que famílies necessitades troben en els pisos buits un refugi per un temps, fins que arriba l'ordre judicial per desallotjar-les. Normalment, dies abans que es faci efectiva la data de desallotjament, ja marxen, doncs l'últim que volen és tenir problemes legals. No tenen diners ni per advocats, ni per multes. Amb prou feines per anar tirant.

Fins ara era un fet conegut pel veïnat d'aquests barris, i poc més. Però ara ha sortit a la llum pública. I és que hi ha més d'una vintena de famílies necessitades que estan ocupant pisos de protecció oficial situats al carrer Tiana i Via Trajana buits des de fa anys. Algunes fa fins i tot anys que hi són, altres només mesos. La majoria, però, tenen el desallotjament a finals d'aquest mes.

L'EIXIDA ens hi hem apropiat i hem pogut conèixer de prop els casos de la família Ortiz-Flores i d'en Pedro Santiago, que ens han acollit càlidament a casa seva i ens han explicat la seva història.

La Gabriela Flores i en Francisco Ortiz porten poc més de mig any a l'edifici i ja han hagut de fer front al judici. Un judici desastrós des del punt de vista de la defensa: un advocat d'ofici que es va limitar a preguntar-los si havien ocupat il·legalment aquell habitatge, i res més. El seu al·legat van el jutge: que hi vivien amb dos dels seus fills i que no volien el pis per fer-hi "botellón".

I punt. No van poder fer cap referència a la seva situació. El resultat del judici: desallotjament el dia 20 de novembre.

L'escanyament dels bancs

La família Ortiz-Flores vivia a Torre Baró, on tenien una hipoteca amb Bancaja. Amb el marit a l'atur i la dona cobrant el PIRMI, es van trobar que no podien fer front a la hipoteca, fins que l'entitat bancària els va dir que els la treien i que l'havien de subhastar. A la subhasta els van pagar molt menys del que necessitaven per fer front al seu deute, perquè el pis es va comprar a un preu molt baix. Qui? Una sucursal a València de Bancaja.

La resta de veïnat vol que es quedin

La majoria de veïns de l'edifici del carrer Tiana, on viuen la Gabriela, el Francisco i el Pedro vol que es quedin allà. Prefereixen un veïnat com ells, amb criatures, que fan una vida tranquil·la i col·laboren amb les tasques de la comunitat, encara que estiguin ocupant, que no pas d'altres.

De fet, des que van arribar a Baró de Viver, la majoria de famílies han intentat pagar la llum, l'aigua i el gas, així com la comunitat, però el Patronat Municipal de l'Habitatge no els deixa. Segurament per l'experiència arran del cas d'en Pedro, que ja fa 5 anys que hi viu i, gràcies al fet que ha estat pagant aquest tipus de despeses i s'hi ha pogut empadronar, ha pogut guanyar dos judicis. Malauradament, però, el Patronat va recórrer al Tribunal Suprem, i en Pedro també té ordre de desallotjament a finals de mes.

5è homenatge a Jordi Martínez de Foix

redacció

L'homenatge d'enguany, emotiu com pocs, va servir perquè l'Esquerra Independentista es reclamés hereva de la lluita que portava a terme en Jordi mentre la seva mare assegurava que el cas del seu fill va ser un assassinat i un crim d'Estat.

En la cinquena edició consecutiva al poble, l'Assemblea de Sant Andreu-Nou Barris de l'organització Endavant (OSAN) va tornar a muntar un acte emotiu, ple de contingut reivindicatiu i combatiu, mentre al mateix temps ofería recull històric i proposta cultural. La cita fou el dissabte 17 d'octubre a la Plaça del Comerç. Fins a un centenar de persones, que en algun moment van ser més, van assistir a l'acte organitzat per Endavant en

col·laboració amb l'Assemblea de Joves de la Sagrera i Sant Andreu "la Trinxera".

La colla Bastonera de Sant Andreu va obrir l'acte, i tot seguit van començar les intervencions. A

Jordi; en Francesc, el germà gran; l'Alex, germà petit, que va llegir una carta de la Carne, la companya d'en Jordi quan aquest va morir, etc. Van ser paraules sovint interrompudes per l'emoció que encara

anys es va fer el primer homenatge públic a en Jordi. Finalment, la Josi va prendre la paraula, en una de les intervencions més carregades de força, ràbia i emoció.

A continuació, el poeta Carles Rebassa va llegir un poema triat expressament per a l'ocasió, i tot seguit va agafar el micròfon La Trinxera, qui honorava la lluita d'en Jordi i n'afirmava seguir-ne l'estela. En aquest punt, un vídeo de 4 minuts sobre en Jordi va fer emocionar el públic assistent, amb tot d'imatges de les lluites que el poble treballador català duu a terme des del 1978 fins avui, esdevenint la prova gràfica que la lluita d'en Jordi segueix ben viva avui en dia.

Precisament en aquest sentit va ser la intervenció d'Endavant, amb un parlament que cloïa l'acte i que assegurava que l'homenatge de l'organització no és recordar en Jordi cada 14 d'octubre sinó portar a terme la seva lluita a diari.

La família d'en Jordi i la mare de Martí Marcó durant l'acte.

diferència d'altres anys, enguany no només la Josi, mare d'en Jordi, va agafar el micròfon. El pare d'en

els abraça. També van parlar na Conxa i en Toni Munné, encarregats de la llibreria Xoc, on fa 10

Indignació pel retard del CAP Casernes

redacció

Els veïns i veïnes de Sant Andreu anuncien mobilitzacions si la consellera Geli no concreta una data per escrit en la construcció del centre sociosanitari al solar de les antigues casernes.

Fins ara des del districte s'havia assegurat que la construcció començaria abans de final d'any, però responsables de Salut han ajornat l'inici de les obres fins a, com a mínim, el primer trimestre del 2010, quelcom que ha acabat

amb la paciència veïnal.

Tot i que fa ja més de cinc anys que l'Ajuntament i el Departament de Salut van signar el conveni per a la construcció del centre sociosanitari, i els llavors responsables van anunciar que les obres començarien en breu, tot continua com aleshores.

El passat mes de juliol l'AVV Sant Andreu Nord i la de Palomar van enviar una carta a Geli, acompanyada de 3.300 signatures per demanar dates concretes d'inici de la construcció, però la consellera no va respondre. D'altra banda, des de l'Ajuntament es va fer públic un comunicat després

d'una reunió amb els veïns en què s'anunciava que les obres començarien aquesta tardor. Dies després d'aquesta trobada, la regidora del districte, Gemma Mumbrú, anunciava la col·locació de la primera pedra per a abans de final d'any. Però Salut encara ha allargat més l'inici de les obres en anunciar que no es començarà fins al primer trimestre del 2010. Aquesta ha estat la gota que ha fet vessar els ànims veïnals i que ha portat a l'associació Sant Andreu Nord a demanar a Sanitat un document signat per la consellera amb la data definitiva per posar la primera pedra al

complex sociosanitari. Atès que no s'ha donat resposta en la data demanada (23 d'octubre) els veïns estan disposats a portar a terme accions contundents de reivindicació, ja que sospiten manca de finançament pel projecte, i per tant, perillar la seva realització.

El nou centre, amb una superfície de 14.000 m² i un pressupost de 35 milions d'euros, ha de ser construït pel Consorci de la Zona Franca i gestionat per l'Institut Municipal d'Assistència Sanitària (IMAS). El projecte inclou un CAP, un centre de dia i un centre de salut mental.

a partir del número de desembre...
L'EIXIDA DOBLA PÀGINES

més que mai necessitem la teva participació, col·laboració i opinió!

Associació de Veïns i Veïnes
Sant Andreu Nord-Tramuntana

Pg. Torras i Bages, 103
tel/fax 932 740 334

Marxes per unes condicions de vida dignes

redacció | Foto Internet

Aquests dos últims mesos han tingut lloc dues marxes per reclamar una vida més digna al nostre país. Una, la Marxa per la Igualtat, denunciava el retrocés que suposarà pels drets de les persones immigrades la reforma de la llei d'estrangeria. L'altra, la Marxa contra l'atur i els acomiadaments, ha servit per denunciar que la crisi l'estan pagant els i les treballadores i les facilitats que s'estan posant a les empreses per acomiadar les treballadores.

La Marxa per la Igualtat, amb un centenar de persones a peu de Barcelona a Madrid, va sortir el passat 23 de setembre i va arribar a Madrid el 25 d'octubre, dia en què unes dues mil persones van manifestar-se contra la política d'immigració estatal.

Les organitzacions convocants, sindicats i organitzacions que treballen per la igualtat de drets de les persones immigrades, critiquen que l'Estat espanyol contempli les per-

sones immigrades "únicament com a mitjans de producció" i no com a éssers humans de ple dret, entre ells el de llibertat de moviment. A més de denunciar la criminalització que pateix el col·lectiu, que consideren que augmentarà amb aquesta reforma, en què s'augmenten els temps de detenció als Centres d'Internament d'Estrangers (CIE) de 40 a 60 dies, o fins i tot indefinidament. S'introdueix d'aquesta manera la Directiva Europea de Retorn a la legislació espanyola. A banda de l'enduriment dels requisits per al reagrupament familiar, tant d'ascendents com de descendents, privant a aquestes persones de viure amb la seva família.

Per la seva banda unes 400 persones van secundar la convocatòria de l'Assemblea d'Aturades de Barcelona i la Plataforma d'Aturats de Nissan per aquest dissabte 7 de novembre al matí. Durant les 4 hores de trajecte de Cornellà a plaça Sant Jaume, van reivindicar més treball, la readmissió de les acomiadades i que es prohibeixin els acomiadaments. A més d'una reducció dràstica de la jornada laboral sense reduccions salarials per mantenir els llocs de treball i una prestació d'atur indefinida fins a la recol·locació efectiva.

Un centenar de persones van seguir la Marxa per la Igualtat.

ras i curt

SEGON CONCURS LITERARI

Enguany, la Festa Major Reivindicativa, que arriba a la 6a edició, torna a organitzar el concurs literari que va engagar per primer cop l'any passat. Aquest segon concurs, a més, estrena nom, ja que des de la FMR l'ha anomenat "Fàbrica 0". El nom fa referència al que va prendre la Maquinista Terrestre i Marítima l'any 1936, quan, un cop col·lectivitzada, va aturar la producció habitual per passar a fabricar armament per l'exèrcit republicà.

RE-OKUPEN CAN LLIMONA

El dimecres 28 d'octubre es va reivindicar la re-okupació de la casa situada a la cantonada dels carrers Coroleu i Castellbell a la Plaça de les Palemeres. Aquest immoble ja havia estat okupat i desallotjat al març del 2007. Els nous ocupants, que feia dies que estaven a l'interior de la casa, han decidit fer-ne un habitatge i obrir la casa per poder fer activitats per al poble. De moment continuen les tasques de desenrunament i adequació de l'habitatge.

TMB A LA CÀRREGA

Recentment s'ha fet pública la sentència de 2 anys de presó i 792€ de multa per a un treballador de TMB. Durant les mobilitzacions pel conflicte dels '2 dies' Andreu de Cabo va ser acusat per la direcció de TMB d'entorpir la sortida d'autobusos de la cotxera i d'agressió a un Mosso d'Esquadra que tractava de boicotejar el piquet organitzat pel Comitè de Descansos. L'organització dels treballadors de TMB ha interposat un recurs i demana l'absolució del seu tècnic.

MAYOL AL JUTJAT

Imma Mayol, fins fa poc cap de llista d'ICV a Barcelona i presidenta de l'Institut Municipal de Parcs i Jardins de Barcelona entre d'altres càrregues no electes, ha estat requerida per l'Audiència Provincial. Es vol que declari per delictes contra la llibertat sindical i d'obstrucció de la tasca dels tècnics de prevenció. El conflicte arranca al 2008 quan l'Institut va decidir denunciar la viuda d'un treballador mort degut a la manca d'aplicació dels protocols preventius al seu lloc de treball.

llibreria Sirga
c/ Tordera, 34 (Gràcia)
de dilluns a dissabte de 17:00 a 20:30
lasirga@gmail.com

La ordisíma
ASSEMBLEA DILLUNS 21H
www.lagortissima.tk

SEPC
Sindicat d'Estudiants dels Països Catalans
www.sepc.cat

Plats i Olles
Ceràmiques i parament de la ll
c/Rubén Darío, 2
933 450 26

“Els agrupaments tenim el repte de ser més visibles en la societat actual”

La Judit Gil és una de les membres fundadores ara fa 5 anys de l'AEiG Flor de Neu. Des d'aleshores n'ha estat una de les caps. Enguany, el Flor de Neu celebra el seu 5è aniversari.

- Què és i a què es dedica un Agrupament Escolta?

Som una entitat d'educació en el lleure sense ànim de lucre, formada i que treballa en l'àmbit dels infants i dels joves. Seguim la proposta metodològica escolta i guia. A través de les activitats potenciem la maduració i el creixement personal, tot transmetent els valors dels drets humans, la natura, la transcendència, l'esperit crític i la transformació social, el país i el compromís.

- Com us organitzeu?

Treballem amb nens i joves de 5 a 18 anys dividits en 5 grups d'edat, les branques o unitats. Això ens permet adaptar els valors i actituds que volem treballar. Per tenir clar els objectius que volem assolir amb cada grup d'edat disposem de la Línia d'Agrupament, on es descriu cada aspecte a treballar i la manera de fer-ho per tal de facilitar la feina als caps. A més, al llarg del curs fem algunes activitats conjuntes totes les unitats i, a vegades, amb pares, mares i tutors i amb antics membres de l'agrupament per treballar la cohesió i el sentiment de pertinença a l'Agrupament.

- Quantes persones en formeu part?

Només fa un mes que hem començat el curs, però ja som 76

infants, adolescents i joves i 16 caps. Cal sumar-hi els ex-caps i les famílies dels membres actuals. Estem realment molt contents, perquè en 5 anys ems hem pràcticament multiplicat per 4.

- Explica'ns una mica la història de l'Agrupament?

L'Agrupament Escolta i Guia Flor de Neu va néixer el setembre de 2004 fruit d'una escissió de l'AE Pare Bertran, un altre agrupament andreuenc. Diferències en la manera d'entendre la gestió d'un agrupament ens van empènyer a iniciar un altre projecte. El consell fundador del cau va engegar aquest nou projecte amb experiència en el lleure educatiu i amb la il·lusió d'obrir una entitat implicada en el seu entorn.

- Quines activitats teniu previstes per al 5è aniversari?

En primer lloc, el Dia del Flor, on hi haurà un dinar, un espectacle d'animació infantil i concerts. A les Festes de Primavera organitzarem unes jornades esportives alternatives. D'altra banda hi ha "5 anys, 5 cims", de cara al bon temps. I un sopar de gala amb tots els membres i ex-membres de l'agrupament. A més estem pendents de la cessió d'un espai públic per fer una exposició fotogràfica que resumeixi aquests 5 anys.

- Explica'ns perquè vareu engegar la campanya 1m2 conjuntament amb altres agrupaments del poble.

La campanya "1m2" es va engegar l'any que vam obrir el cau. Va ser

una campanya per reclamar locals dignes pels agrupaments de Sant Andreu. Nosaltres no teníem local, ni públic ni privat, i vam passar tot aquell any al carrer amb el material dipositat en un petit espai al cor que ens va cedir la parròquia de Sant Andreu. Se suposava que en 1m2 hi havia d'haver prou espai perquè hi cabés un infant amb la part proporcional de material que li pertocava. I no estem tenint en compte el material que necessitem els caps per fer la nostra feina.

- En aquest sentit, també participeu de l'Harmonia.

Sí, ja fa anys que hi estem federats perquè creiem que Sant Andreu necessita un casal d'entitats autogestionat per les associacions que en formin part.

- Però seguiu sense local propi. Quin és l'estat actual de les negociacions per aconseguir-ne un?

Estem parlant amb el districte. El

gener d'aquest any vam tenir una reunió de pares i mares amb la regidora i seguim en contacte amb ella per veure si aconseguim un local públic propi. Per nosaltres és molt important que els pares i les mares no hagin d'assumir el cost d'un lloguer i així puguem reduir el preu de les quotes.

- Quins són els reptes pels propers anys?

Volem seguir creixent en nombre, sobretot a les branques joves, de manera que s'asseguri un relleu generacional, tema que ens ha preocupat des que vam fundar l'agrupament. Per una altra banda, seguim apostant per una proposta educativa de qualitat, donada per la formació dels caps, l'experiència adquirida amb el temps, i les seves ganes, il·lusió i compromís. A nivell més general, els agrupaments tenim el repte d'aconseguir ser més visibles en la societat actual i obtenir el reconeixement com a agents educatius que som.

